

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. maj 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rebekka Thorn
Sagsnr.: 2020-0037-0077
Dok.: 1476464

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 34 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terror-dømte) (L 130), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. april 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 34 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terrordømte) (L 130):

”Vil ministeren redegøre for, hvordan en person, der idømmes et kontaktforbud skal behandle udleverede personfølsomme oplysninger om andre terrordømte, jf. databeskyttelsesloven, og hvordan den pågældende vil blive informeret og instrueret i dette, og vil ministeren redegøre for om ministeren ikke finder det betænkeligt at dele og udlevere så personfølsomme oplysninger om andre personer?”

Svar:

Med den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 79 b, stk. 8, tilvejebringes der hjemmel til, at politiet kan videregive identitetsoplysninger på personer, der er dømt for overtrædelse af en eller flere af de i den foreslåede § 79 b, stk. 1, nævnte terrorbestemmelser i straffeloven.

Den dømte vil efter den foreslåede § 79 b, stk. 9, have tavshedspligt med hensyn til de i stk. 8 nævnte oplysninger, som den dømte modtager fra politiet. Straffelovens §§ 152 og 152 c-f finder i den forbindelse anvendelse, hvilket indebærer, at den dømte ved enhver uberettiget videregivelse eller udnyttelse af oplysningerne kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Den dømte vil således alene have ret til at videregive oplysningerne, hvis én af undtagelserne i straffelovens § 152 e er opfyldt.

Det er Justitsministeriets vurdering, at den dømtes behandling af personoplysninger efter den foreslåede bestemmelse som udgangspunkt vil være at anse som en behandling, der foretages af en fysisk person som led i rent personlige aktiviteter, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 2, litra c. Den dømtes behandling af personoplysninger vil dermed som udgangspunkt falde uden for databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens anvendelsesområde.

Den dømte kan efter Justitsministeriets vurdering behandle personoplysningerne på en sådan måde, at behandlingen uanset udgangspunktet ikke kan karakteriseres som en rent personlig aktivitet i databeskyttelsesforordningens forstand. Dette vil betyde, at behandlingen i så fald skal ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, og at den dømte vil være dataansvarlig for behandlingen. Det må eksempelvis antages ikke at være en rent personlig aktivitet, at den dømte offentliggør de pågældende oplysninger på internettet, hvorved oplysningerne bliver til-

gængelige for et ubestemt antal personer. En sådan offentliggørelse, som ikke tjener et sagligt formål, vil desuden efter Justitsministeriets opfattelse kunne udgøre en strafbar overtrædelse af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, jf. databeskyttelseslovens § 41, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, nr. 2.

Det fremgår videre af lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 1, at politiet som udgangspunkt vil kunne videregive oplysninger om andre dømtes navn, billede mv. Oplysninger om, hvilken af de konkrete terrorbestemmelser i straffeloven, den pågældende er domfældt for, vil derimod ikke kunne videregives. Videregivelse må endvidere kun ske i det omfang, det er nødvendigt for at håndhæve et meddelt kontaktforbud, jf. bestemmelsens 2. pkt. Politiet vil således i det enkelte tilfælde skulle vurdere, om det af hensyn til håndhævelsen af et kontaktforbud konkret er nødvendigt at videregive de pågældende oplysninger.

I lovforslagets bemærkninger nævnes som eksempler på tilfælde, hvor politiet vil kunne videregive sådanne oplysninger, hensynet til at bringe den dømte i ond tro om, at den pågældende har søgt at kontakte en person omfattet af kontaktforbuddet. Hvis politiet således, som led i gennemførelsen af et tilsyn med et meddelt kontaktforbud, bliver bekendt med, at den dømte har kontakt med en person omfattet af forbuddet, vil politiet kunne give den dømte oplysninger herom med henblik på fremover at kunne håndhæve forbuddet effektivt.

Herudover vil justitsministeren i medfør af den foreslåede § 79 b, stk. 11, nr. 4, fastsætte nærmere regler om politiets videregivelse af oplysninger efter stk. 8. Endvidere vil der i medfør af § 79 b, stk. 11, nr. 5, blive fastsat regler om den dømtes tavshedspligt, opbevaring og behandling af de modtagne oplysninger efter stk. 7. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af sådanne regler, der er fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. den foreslåede § 79 b, stk. 11, nr. 6.

På den baggrund vurderer Justitsministeriet, at den med lovforslaget foreslåede adgang for politiet til at videregive de pågældende oplysninger ikke går videre end det, der er nødvendigt for at sikre, at kontaktforbuddet kan håndhæves effektivt.